

HØJESTERETS DOM

afsagt torsdag den 12. marts 2020

Sag BS-31096/2019-HJR
(1. afdeling)

Skatteministeriet
(advokat Steffen Sværke)

mod

A
(advokat Michael Serup)

I tidligere instans er afsagt dom af Vestre Landsrets 4. afdeling den 2. juli 2019 (BS-28325/2018-VLR).

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Thomas Rørdam, Henrik Waaben, Lars Hjortnæs, Lars Apostoli og Anne Louise Bormann.

Påstande

Parterne har gentaget deres påstande.

Højesterets begrundelse og resultat

A overdrog den 7. november 2014 alle aktier i X A/S til sine tre døtre. En del af købesummen blev berigtiget ved, at A forbeholdt sig at modtage de første 48.413.505 kr. af det udbytte, der blev udloddet efter overdragelsen.

Den 28. november 2014 besluttede selskabets generalforsamling, som bestod af de tre døtre som aktionærer, at udlodde 48.413.505 kr. i udbytte. Udbyttet blev udbetalt til A med fradrag af indeholdt udbytteskat, som udgjorde 13.071.646 kr.

Efterfølgende anmodede A om at få tilbagebetalt den indeholdte udbytteskat, hvilket SKAT imødekom den 17. februar 2015.

Den 13. maj 2016 traf SKAT afgørelse om, at A skulle tilbagebetale udbytteskatten, idet SKAT var af den opfattelse, at udbyttet var skattepligtigt hos As døtre, og at den udbytteskat, som selskabet havde indeholdt, derfor skulle henregnes til dem.

Denne sag angår, om SKATs krav om tilbagebetaling var berettiget.

Der er enighed om, at betalingen til A ikke skal beskattes hos ham, da den anses som en del af hans afståelsessum, som er skattefri efter aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 2, idet overdragelsen skete med skattemæssig succession. Spørgsmålet er derfor i første række, om der er tale om skattepligtigt udbytte for døtrene.

Efter ligningslovens § 16 A, stk. 2, nr. 1, jf. stk. 1, er alt, hvad der udloddes som udbytte til aktuelle aktionærer, skattepligtigt indkomst, medmindre andet er bestemt.

As døtre var aktuelle aktionærer, da udbyttet blev udloddet, og retten til udbyttet tilkom derfor som udgangspunkt dem. Ifølge aftalen med A om overdragelse af aktierne skulle udbyttet anvendes til delvis betaling af den købesum, de skulle betale for aktierne, og derfor skulle udbyttet udbetales til ham. Højesteret finder, at døtrene ikke ved under disse omstændigheder at overdrage retten til udbytte kan frigøre sig fra pligten til at betale udbytteskat. Døtrene må således anses som rette indkomstmodtagere af udbyttet og skal beskattes heraf.

Højesteret bemærker, at dette resultat har støtte i forarbejderne til lov nr. 1414 af 21. december 2005 om ændring af forskellige skattelove, hvorved ordet "aktuelle" blev indsat foran "aktionærer" i ligningslovens § 16 A, stk. 2, nr. 1. Af disse forarbejder (Folketingstidende 2005-06, tillæg A, lovforslag nr. L 79, s. 2313), som er gengivet i landsrettens dom, fremgår, at ændringen havde til formål at undgå tvivl om, hvorvidt det var muligt at omgå kildebeskatningen af udbytte i forbindelse med overdragelse af retten til udbytte. Efter at der er nævnt et eksempel på en sådan overdragelse, anføres det: "Hos den aktuelle aktionær beskattes udbyttet som aktieindkomst, såfremt der i øvrigt er skattepligt".

Højesteret finder, at A ikke har godtgjort en bindende administrativ praksis, hvorefter udbytte ikke beskattes hos aktionærerne i en situation som den foreliggende.

Da udbyttet således skulle beskattes hos døtrene, skulle den udbytteskat, som X havde indeholdt, ikke have været udbetalt til A, og SKAT var således som udgangspunkt berettiget til at kræve beløbet tilbage. Højesteret finder, at der ikke foreligger sådanne særlige omstændigheder, som kan begrunde en fravigelse fra udgangspunktet.

Højesteret tager herefter Skatteministeriets påstand om frifindelse til følge.

Sagsomkostningerne er fastsat til dækning af advokatudgift for landsret og Højesteret med 800.000 kr. og af retsafgift for Højesteret med 6.000 kr., i alt 806.000 kr.

THI KENDES FOR RET:

Skatteministeriet frifindes.

I sagsomkostninger for landsret og Højesteret skal A betale 806.000 kr. til Skatteministeriet.

Det idømte sagsomkostningsbeløb skal betales inden 14 dage efter denne højesteretsdoms afsigelse og forrentes efter rentelovens § 8 a.